

Vita S. Anskarii.

Cap. 17.

His itaque peractis... contigit etiam diabolico instinctu ut *populus Sueonum* praefatum *Gauzbertum episcopum* insidiosè *persequi coeperit*, factumque est, ut ad domum, in qua manebat pars quaedam populi direptionis causa irruerit, et nepotem quidem ipsius *Nithardum* nomine *gladio peremerit* et odio christiani nominis percussum Dei, ut credimus, martyrem fecerit.

Ipsam vero cum caeteris sociis, qui simul aderant, ligaverunt et *diripientes omnia, quae apud eos invenire poterant*, contumelia et opprobriis affectos a finibus suis expulerunt. —

Chron. Corb.

ad an. 837.

Idem quoque (Hilduvinus) retulit: plebem in regno Suconum in Gauzbertum episcopum persequi coepisse.

et cum cum fratribus nostris in exilium misisse, *direptis omnibus rebus, quas apud eos invenire potuerit; Nithardum autem gladio peremisse.*

ferner auch den Anfang des 19ten Capitels der Vita mit dem, was der Chronist zufolge Anskar im Kloster Neu-Corvey im Jahr 840 gesagt haben soll, zusammenstellt:

Vita S. Anskarii.

Cap. 19. bei Perſ. II. 701.

Post haec ita locus ille septem fere annis sine sacerdotali fuit praesentia; pro qua re dominus et pastor Anskarius nimio moerore anxius, christianae religionis fidem ibi coeptam perire non sufferens et maxime filiolo suo, quem supra memoravimus, *Herigario* condolens quendam Anachoretam *Ardgarium* nomine illas in partes

Chron. Corb.

ad an. 840.

Ansgarius venit ad nos, qui retulit: esse adhuc in regno Sueonum

Herigarium praefectum hominem piissimum, cui miserit Ardgerium qui illum ac